

[Ib Nørlund]

Og det foregår samtidig med, at man taler om betalingsbalancen på den måde, som det sker herhjemme.

Sagen er jo, at man kan ikke komme til EF med den samme undskyldning for kreditforeningsobligationernes vedkommende, og derfor er det, jeg vil spørge, om man da ikke kan tage sig sammen til nu at få sagt stop til dette. Nu i disse EF-valgtider, hvor man gerne vil vise sig lidt selvstændig, kunne det være meget passende at begynde med dette, og det er det, spørgsmålet går på.

Økonomiministeren (Anders Andersen):

Jeg kan svare hr. Ib Nørlund, at i de første måneder af 1979 har der, som det også er nævnt af spørgeren, været et betydeligt salg af obligationer til udlandet. Salget af realkreditobligationer var særlig stort i marts måned, men faldt derefter betydeligt i april måned og har efter de oplysninger, jeg er i besiddelse af, været af meget – og jeg understreger meget – beskedent omfang i den forløbne del af maj måned. Det er klart, at regeringen opmærksomt har fulgt udviklingen, men på baggrund af den afsvækkelse og det meget lille beløb, der nu er tale om, finder vi ikke anledning til at indføre restriktioner, som hr. Ib Nørlund foreslår.

Ib Nørlund (DKP):

Det var jo ikke så meget, jeg kunne få at takke for i ministerens svar. Det gik også temmelig langt uden om den temmelig skandaløse situation, vi er bragt i her, for hvordan kan man efter en enkelt måned træffe beslutning om, at der ikke er nogen grund til at gribe ind, al den stund man også i bankkredse vurderer det til alligevel på årsbasis at blive de 5 mia kr. Det er dog en sjat, og det er ikke så lidt. I betragtning af, hvad man kommer og forlanger af befolkningen under henvisning til betalingsbalancen, hele olieudviklingen osv., kan man da ikke bare tage dette så let og uden videre sige, at det har ikke været så meget i maj måned; i april måned var det dog 600 mill. kr., og den er ikke så langt væk.

Jeg synes, man må spørge: agter regeringen at benytte EØFs undtagelsesbestemmelser, og på hvilken måde gør man det? Vil man give tilsagn om, at hvis der sker en ændring efter maj måned, vil man virkelig gribe

ind og indføre et forbud på dette område? Hvis man ikke gør det, er det jo kun et tegn på EFs skadelige virkninger også på dette område.

Økonomiministeren (Anders Andersen):

Jeg forstår godt, at hr. Ib Nørlund var utilfreds med svaret, for det var selvfølgelig kedeligt, at der ikke var et problem tilbage. Det havde jo været hr. Ib Nørlunds ønske, at der fortsat lå et stort problem, som han ville have regeringen til at tage op. Men der er altså intet problem tilbage, og regeringen har ingen tanker om at foretage nogen foranstaltninger, når der intet problem er.

Hermed sluttede spørgsmålet.

11) Til *ministeren for skatter og afgifter* af:

Glensgård (FP):

»Finder ministeren det rimeligt, at landskatteretten tirsdag den 22. februar 1977 afsagde kendelse i sagen mod lektor Bo Grønbech, når rettens medlemmer ikke havde haft adgang til at gennemlæse Grønbechs argumentation mod statskattedirektoratets skatteanklagepunkter?«

(Spm. nr. 992).

Skriftlig begrundelse.

I den sagsfremstilling, som udsendtes til rettens medlemmer, anfører kontorchef R. Panduro: »Vedrørende Glistrups kommentarer, der bør læses, til ligningsdirektoratets 9 punkter, jfr. foran side 3–4, bemærkes, at Glistrup selvfølgelig har ret i, at det ikke er afgørende for berettigelsen til fradrag for renter, om der f. eks. er udstedt aktier.«

Af retsprotokollen fremgår det alligevel, at rettens medlemmer har afsagt kendelse uden at have fået dette notat til gennemsyn.

Ministeren for skatter og afgifter (Anders Andersen):

Jeg har fået oplyst, at der ikke skulle stå 1979, som oprindeligt anført, men 1977. Det var altså en fejl i spørgsmålets oprindelige affattelse. Jeg må måske så gøre opmærksom på, at der stadig væk er en fejl i spørgsmålet, for kendelsen blev ikke afsagt den 22. februar, men den 16. marts 1977.